

При клінічному дослідженні ран на 3-ю добу навколорановий набряк в дослідних групах зменшився, тоді як у контрольних, рани характеризувалися істотним набряком стінок та країв, значним випотом фібрину та гнійною ексудацією. В обох групах відмічали болючість тканин навколо рани та підвищену місцеву температуру в контрольних.

До 6-ї доби у тварин дослідної групи стінки ран вкривалися ніжною, дрібно-зернистою, рожевого кольору грануляційною тканиною У тварин першої підгрупи, у яких рани локалізувалися в ділянці шиї часто виникали ускладнення, через формування кишень. В цій підгрупі термін загоєння подовжувався і склав дослідних ран $17,2 \pm 0,6$, а контрольних – $25,7 \pm 0,3$ діб ($P < 0,001$). Якщо рана локалізувалася в ділянці стегна ранова порожнина у тварин дослідної групи до 10-ї доби повністю виповнювалася дрібнозернистою, рожевого кольору, молодою грануляційною тканиною чого не відмічали у контрольній групі.

Швидкий та позитивний клінічний ефект в даному випадку обумовлений очищенням ділянки перелому, локалізацією ознак запалення і ранньою на цьому фоні регенерацією.

Застосування мазі “Левосин” при хірургічному лікуванні ран у собак сприяє скороченню терміну загоєння ран у середньому в 1,5 рази, порівняно з лініментом стрептоциду, незалежно від ділянки локалізації, однак при локалізації в ділянці шиї, загальний термін лікування подовжується в середньому на 1,5-2 доби.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Рубленко М.В. Застосування мазей на гідрофільній основі при лікуванні ран у собак. Неінфекційна патологія тварин. Біла Церква, 1995. Ч. 2. С. 187–188.
2. Власенко В.М., Іздепський В.Й., Рубленко М.В., Ільніцький М.Г. Патогенетичні основи та сучасні методи лікування запальних процесів у тварин. Вісник Білоцерків. держ. аграр. ун-ту. 1998. Вип. 5. Ч. 2. С. 136–140.
3. Орлова В.А. Методы хирургической обработки ран при открытых переломах длинных трубчатых костей у кошек. Труды междунар. науч.-практ. конф., посвященной 75-летию УГАВМ “Актуальные проблемы ветеринарной хирургии”. Троицк, 2004. С. 114–115.

УДК: 619:617.271:636.7

МАТВІЙЧУК А.В., магістрант

Науковий керівник – **ЯРЕМЧУК А.В.**, канд. вет наук

Білоцерківський національний аграрний університет

e-mail: nauka@btsau.ua

АТОПІЧНИЙ ДЕРМАТИТ У СОБАК, ЕТІОЛОГІЯ ТА ЛІКУВАННЯ

Місцево застосування мазі “Тріакутан” істотно обмежує запалення ділянки шкіри ураженої за atopічного дерматиту. Повне загоєння уражень за лікування маззю “Тріакутан” відбувається у 1,6 рази швидше, ніж при застосуванні звичайної гідрокортизонової мазі. При використанні мазі “Тріакутан” спостерігали швидке обмеження запальної реакції, що збігається із початком епітелізації, та забезпечує сприятливий перебіг регенеративних процесів.

Ключові слова: мазь “Тріакутан”, atopічний дерматит, епітелізація, собаки, профілактика гнійних ускладнень.

В останні роки хвороби шкіри собак у всьому світі займають одне з перших місць серед захворювань, що зустрічаються у цих тварин. Все частіше дають про себе знати зміни в характері годівлі, погіршення екологічних характеристик оточуючого середовища, малорухомий образ життя більшості дрібних домашніх тварин, не завжди грамотна племінна робота. Ці фактори зумовлюють виникнення і закріплення у генофонді патологічних станів, багато з яких супроводжується шкірними проявами. Водночас істотного розповсюдження набувають atopічні дерматити у собак.

Атопічний дерматит (АД) — хронічне алергічне захворювання шкіри, що розвивається у особин з генетичною схильністю до atopії і має рецидивний перебіг з віковими особливостями клінічних проявів. Характеризується підвищеним рівнем загального і специфічних IgE в сироватці крові. Типовими клінічними проявами АД є екзематозне та

ліхеноїдне висипання, що виникають внаслідок гіперчутливості до специфічних (алергени) і неспецифічних подразників.

Появі atopічного дерматиту у собак сприяє безліч факторів. Це можуть бути і несприятливі кліматичні умови, і хронічні захворювання, і спадковість, і всілякі алергени (пилок, пилові кліщі, продукти життєдіяльності бліх і т. Д.) І, звичайно ж, мікрокліматична середовище проживання домашнього вихованця. Дерматит, викликаний паразитами, присутній у кожній собаки, але проявляється у тварин, за якими господарі доглядають недостатньо добре. Дуже важливо своєчасно проводити обробку від бліх і кліщів, адже до 80% тварин страждають саме від блошиного дерматиту, що є реакцією на укуси комах.

У зв'язку з великою поширеністю atopії серед собак основною метою нашої роботи стало вивчення етіології, методів діагностики і дослідження ефективності сучасних методів лікування піодермій.

Протягом року у клініку надійшло 35 собак у яких діагностували клінічні ознаки властиві atopічному дерматиту. Проводячи дослідження ми мали змогу діагностувати поодинокі випадки різних форм бактеріальних ускладнень інфекції шкіри, серед яких зустрічались інтритриго, фурункульоз, поверхневий та глибокий фолікуліти. Найчастіше нам доводилось мати справу із розчухами в ділянці попереку, стегон та міжпальцевих проміжків, таких пацієнтів було 18. Для постановки досліду їх було поділено на дві групи – дослідну та контрольну. Тваринам обох груп проводили загальне лікування: біцилін-3 по 15000 ОД на кг маси один раз на дві доби протягом 8-ми днів та дексаметазон (4 мг в 1 мл, по 0,5 мл на 10 кг маси один раз на дві доби - 8-ми днів. Для місцевого лікування

у контрольній групі (8 тварин) використовували гідрокортизонову мазь 1%, тоді як у дослідній групі (8 тварин) використовували мазь “Тріакутан”, наносячи тонким шаром на уражену поверхню 2 рази на добу впродовж 8 – 10 днів.

Місцеве застосування мазі “Тріакутан” істотно обмежує запалення ділянки шкіри ураженої дерматитом . Так, у дослідній групі собак стухання запальної реакції та початок епітелізації відбувалося в середньому у 2,2 рази швидше, ніж у контрольній. Повне загоєння при лікуванні маззю “Тріакутан” відбувалося у 1,6 рази швидше, ніж при застосуванні звичайної гідрокортизонової мазі. Отже, у зв'язку з тривалою гнійною ексудацією загоєння у контрольних тварин відбувалося протягом істотно довшого проміжку часу, ніж у дослідних. До того ж, у контрольній групі мали місце поодинокі гнійні ускладнення на місці розташування уражень утворювалися рубці. При використанні ж мазі “Тріакутан” спостерігали швидке обмеження запальної реакції, що збігалось із початком епітелізації, та забезпечує сприятливий перебіг регенеративних процесів.

Застосування мазі “Тріакутан” для місцевого лікування супроводжується зникненням зуду та болючості (2-4 доби) та швидко створює сприятливі умови для епітелізації. У комплексній терапії atopічного дерматиту мазь “Тріакутан” дозволяє всередньому на 6 діб (1,4 раз) скоротити термін лікування порівняно з гідрокортизоновою маззю.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Introduction to the review articles by ICADA on the pathogenesis of atopic dermatitis in dogs/C.M. Pucheu-Haston et al. Vet Dermatol. 2015. 26. P. 77–87.
2. Review: clinical and histological manifestations of canine atopic dermatitis/P. Bizikova et al. Vet Dermatol. 2015. 26. 79-е24.

УДК 636.2.09:617.3

КОЗЛОВ Г.О., магістрант

Науковий керівник – **ЧОРНОЗУБ М.П.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

chornozub72@btsau.edu.ua

ПОШИРЕННЯ ТА ЛІКУВАННЯ ГНІЙНО-НЕКРОТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ У ДІЛЯНЦІ ПАЛЬЦІВ У КОРІВ

В умовах господарства виявлено, що 43,4 % усієї хірургічної патології корів складала гнійно-некротичні процеси у ділянці пальців, з яких 51,8 % складала гнійно-некротичні виразки, 37,5 % – гнійні пододерматити. Гнійно-некротичні процеси реєстрували у літньо-осінній період вигульного утримання худоби. Безпосередніми